

Σχετικά με τις συνθήκες σύλληψής μου και την προφυλάκισή μου.

Πέμπτη, δύο η ώρα μετά τα μεσάνυχτα, 10 προς 11 Φλεβάρη, βάδιζα στη Κυψέλη, μόνος. Στρίβοντας σε μια γωνία βρέθηκα απρόβλεπτα δίπλα σε δυο ένστολους μισθοφόρους, οι οποίοι είχαν αφήσει το περιπολικό τους πάνω στο δρόμο και όντας πεζοί έλεγχαν την περιοχή, για άγνωστους σε μένα λόγους. Με σταμάτησαν και ανακάλυψαν ότι οπλοφορούσα (δύο πιστόλια).

Η σύλληψη δεν ήταν αποτέλεσμα οργανωμένης επιχείρησης. Η συνάντηση με τους ένστολους μισθοφόρους ήταν συμπτωματική. Δεν κατηγορούμαι για κανένα άλλο γεγονός εκτός της οπλοφορίας. Ούτε έγινε μέχρι τώρα κάποια απόπειρα από τους σκηνοθέτες της ασφάλειας να με συνδέσουν με άλλες δικαστικές υποθέσεις ή να εμπλέξουν άλλους ανθρώπους, παρότι εισέβαλαν στο σπίτι μιας συντρόφισσας (συν του δικού μου και του πατέρα μου). Όμως, αφού με κράτησαν και δεύτερη νύχτα, καθυστερώντας ως συνήθως την επικοινωνία με δικηγόρο, επιβάρυναν το κατηγορητήριο με ένα κακούργημα (χωρίς εξήγηση, διατείνοντας ότι σκόπευα να προμηθεύσω τα όπλα σε άλλους, ακατονόμαστους), πάνω στο οποίο πάτησε ο αντιτρομοκρατικός. Με ένα αστήριχτο νομικό τέχνασμα, επέβαλλαν την προφυλάκιση. Η σύλληψή μου ήταν ευκαιρία για τους αστυνομοτρομοκρατικούς μηχανισμούς, ώστε να με αποσπάσουν από τα ανοιχτά εξεγερσιακά κοινωνικά μέτωπα, να με περιορίσουν, να με κατοπτεύσουν. Αυταπατώνται. Όπου σταθούμε είναι ένα σημείο αγώνα ενάντια στο κράτος, σε αφεντικά, σε κάθε τυραννία, σε κάθε εξουσία. Τα τεχνητά σύνορα δεν μπορούν να σπάσουν τους αγώνες. Οι αγώνες θα σπάσουν τις φυλακές.

4/5/2011

Δημήτρης Χατζηβασιλειάδης

Ά πτέρυγα φυλακών Κορυδαλλού.